

разматрању проблема реституције у држави потписници Конвенције која је усвојила посебно законодавство о томе. У светлости унутрашњег закона питање о исправљању некадашње неправде се преображава у једно, готово би се рекло, техничко питање проистекло из закона који је на снази. Суштински проблем ипак остаје. Унутрашњи закон је донет управо ради исправљања некадашње неправде и не може се разумети изван контекста у којем је настао. Претварање питања о старој неправди у један проблем примене одредбе позитивног права зато представља пре свега техничку операцију, којој се и Суд приклања из практичних разлога. Тај поступак не укида начелну недоумицу о правној природи повреде права на мирно уживање имања, која, упркос тренутном стању јуриспруденције Суда, опстаје у европском праву људских права.

Доктор Milan Galík.

Потпредседник Уставног суда Републике Словачке.

ПОЛОЖАЈ И ПЕРСПЕКТИВА УСТАВНОГ СУДСТВА У РЕПУБЛИЦИ СЛОВАЧКОЈ.

Данас у целој нашој геополитичкој сфери расте утицај судске моћи. То је последица различитих спољних и унутрашњих фактора. У спољне факторе углавном спадају појачана глобализација, интеграција и федерализација Европске уније. Установе које су традиционално биле одговорне за оцену уставности законских норми и за заштиту основних људских права и слобода сада имају мању моћ, јер се круг питања на која су утицале све више сужава, што се може запазити и изван Републике Словачке.

Потенцијални несклад уставних и интегративних правила је искључен, јер интегративни уговори или закони донесени на основу њих имају предност, због чега не може доћи до правог сукоба.

На основу изложеног, може се извести закључак да између интегративних уговора и уставног права постоји знак једнакости, односно да се интегративни уговори могу ставити на ниво уставног права. Право Уније (интегративно право) је заиста интегрисано у правни систем држава-чланица, па сачињава део правног поретка који се примењује у Републици Словачкој. Међутим, оно не представља део домаћег права, јер сачињава посебан правни поредак. Према начелу приоритета, примена права Уније у оквиру државе-чланице безусловна је и загарантована. Потенцијалне одлуке уставног суда у којима би се тврдило да примена права Уније крши устав, те да се стога оно не може применити у домаћим условима, немају утицаја на право Уније. Међутим, нема сумње да би у накнадном судском поступку, који би се водио због кршења обавезе да држава примени право Уније, Европски суд правде, приликом доношења своје одлуке, узео у обзир принципе супсидијарности и пропорционалности, према којима садржај и вид деловања Европске уније мора остати у границама неопходним за постизање циљева Европске уније (члан 5. у Повељи